

03-02-2025 Ἡ ευχάριστος ἢ ανθρωποδιώκτης

- Οι σοφοί άνθρωποι είναι απλοί. Ἄλλωστε όπου υπάρχει πολυπλοκότητα, συνήθως εκεί υπάρχει και σύγχυση.
- Να ἔχουμε τη συνήθεια να ευχαριστούμε. Ὄταν ευχαριστούμε, τότε κι εμεῖς γινόμαστε ευχαριστημένοι, ὅπως και αυτός τον οποίο ευχαριστούμε.
- Το τι εισπράττει η καρδιά μας εξαρτάται κυρίως ἀπὸ τη δική μας διάθεση και τοποθέτηση ἐναντι των ἄλλων και ὄχι ἀπὸ τη στάση των ἄλλων.
- Ὄταν ἔχουμε πνεύμα ευχαριστίας, οι σκέψεις μας εἶναι φωτεινές και ἀνάλαφρες και χαίρεται η καρδιά μας. Η ὑπαρξή μας εἶναι πουλάκι ἑτοιμο να πετάξει. (π.Ανανίας Κουστένης)
- Εἶναι σημαντικό και ωφέλιμο να ευχαριστούμε φίλους και εχθρούς.
- Αν βάλουμε στην καρδιά μας τον Χριστό, θα δούμε ὅτι ο εχθρός μας εκπαιδεύει, μας ωφελεῖ, μας κάνει πιο σοφούς. Ἄρα του οφείλουμε ευχαριστίες.
- Οι δυσκολίες της ζωῆς μᾶς ωριμάζουν και μας μαθαίνουν να διαχειριζόμαστε διάφορες καταστάσεις, να βάζουμε ὅρια, να σχετιζόμαστε με δύσκολους ανθρώπους.
- Να συμπεριφερόμαστε ευχαριστικά ὄχι μόνο ἐκεῖ που θέλουμε οι ἄλλοι να ἔχουν καλή γνώμη για μας, π.χ. στη δουλειά μας ἢ στη γειτονιά μας, ἀλλὰ και στους δικούς μας ανθρώπους, σε αυτούς δηλαδή με τους οποίους σχετιζόμαστε στενότερα και τους βλέπουμε καθημερινά.
- Στους δικούς μας ανθρώπους ἀποκαλύπτουμε τον εαυτό μας. Γιατί αυτοὶ εἶναι που μας βλέπουν χωρὶς το "κουστουμάκι" μας, τη φτιαχτή εικόνα που θέλουμε να προβάλλουμε.
- Αυτά που φέρνουν φθορά σε μία σχέση, ἰδίως σε μία συζυγική σχέση, εἶναι η συνήθεια και το αυτονόητο, εἶναι που δεν βλέπουμε ως σημαντική την κάθε στιγμή και εἶναι που δεν προσπαθούμε να ευχαριστούμε τον ἄλλον.
- Οι κοντινοὶ μας ἄνθρωποι εἶναι πολύτιμοι και οφείλουμε να προσέχουμε πολύ πῶς τους συμπεριφερόμαστε. Αν το κάνουμε αυτό, τότε θα εἴμαστε προσεκτικοὶ και ἀπέναντι στους ἄλλους ανθρώπους, ἀλλὰ και ἀπέναντι στον Θεό.
- Η ευχαριστία εἶναι ο ἴδιος ο Θεός. Ο ἄνθρωπος που ευχαριστεῖ εἶναι του Θεοῦ και συνεπῶς εἶναι και ευχάριστος και ευχαριστημένος. (π.Ανανίας Κουστένης)
- Ο ἄνθρωπος του Θεοῦ δεν γκρινιάζει, δεν απαιτεῖ, δεν παραπονεῖται, δεν κατηγορεῖ. Εἶναι ευχαριστημένος με τη ζωή του.
- Ὄταν στα καλά που κάνουμε δεν ἔχουμε πνεύμα ευχαριστίας και ελευθερίας ἀλλὰ τα κάνουμε καταπιεζόμενοι, κάποια στιγμή θα βγάλουμε γκρίνια, παράπονο και αἴσθημα ἀδικίας.
- Η ευγνωμοσύνη εἶναι περίσσειμα ψυχῆς, ταπεινοφροσύνης, αυτογνωσίας και ἀγάπης.
- Εἶναι μεγάλο λάθος να θεωρούμε ὅτι ο ἄλλος εἶναι υποχρεωμένος συνεχῶς να μας δίνει ἀγάπη, π.χ. γιατί εἶναι παπᾶς, εκπαιδευτικός ἢ γονέας μας. Ὄταν η ἀγάπη δίνεται ως καθήκον, υποβαθμίζεται και αλλοιώνεται. Η ἀγάπη εἶναι πράξη ευχαριστίας και ελευθερίας.
- Εἶναι σημαντικό να εμπνέουμε τον ἄλλον να μας δώσει και ὄχι να θεωρούμε ὅτι αυτός εἶναι υποχρεωμένος να μας δώσει ἢ να απαιτούμε να μας δώσει.

- Όταν δεν εμπνέουμε, απαιτούμε. Και όταν απαιτούμε, ούτε θα ευχαριστήσουμε ούτε θα ευχαριστηθούμε.
- Μας κάνει μεγάλο καλό να ευχαριστούμε τους γονείς μας, τους δασκάλους μας και όλους τους ευεργέτες μας και να τους εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας. Και αν έχουν φύγει από αυτό τον κόσμο, να προσευχόμαστε για τις ψυχές τους. (π.Ανανίας Κουστίνης)
- Η προσευχή δεν είναι μόνο αίτημα. Είναι και ευχαριστία. Όσο ευχαριστούμε τον Θεό, τόσο μετέχουμε στη ζωή του Θεού και κοινωνούμε τον Θεό.
- Όταν ευχαριστούμε, γινόμαστε ευχάριστοι, ενώ όταν γκρινιάζουμε, γινόμαστε δυσάρεστοι.
- Είναι λάθος να νομίζουμε ότι με τη γκρίνια θα κερδίσουμε την προσοχή του άλλου. Παιχνίδι θα τον κάνουμε να μας παίξει.
- Η απαιτητικότητα είναι μεγάλη αμαρτία και συνήθως συνοδεύεται είτε με την ένταση και τη γκρίνια είτε με την κατήφεια, τη μουγγαμάρα και την παθητική επιθετικότητα.
- Πίσω από την απαιτητικότητα ενός ανθρώπου υπάρχει η άγνοια του πραγματικού του προβλήματος, που είναι η μειονεξία και η ανασφάλεια.
- Αν συνειδητοποιήσω ποιος πραγματικά είμαι, θα ελκύσω τον άλλον να έρθει κοντά μου.
- Είναι δυνατόν να πάει καλά μία σχέση, όταν οι δύο άνθρωποι είναι σαν δύο ζητιάνοι, που συνεχώς ο ένας ζητάει, κλαίγεται και απαιτεί από τον άλλον;
- Το να είμαστε ευχάριστοι δεν είναι εύκολο, ειδικά όταν ζούμε σε ένα δύσκολο περιβάλλον. Όμως αυτό δεν είναι πρόβλημα, γιατί ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος για τα δύσκολα.
- Οι ευκολίες και η απραξία είναι εκείνα που μας χαλάνε. Οι δυσκολίες μάς ωριμάζουν.
- Ο κάθε άνθρωπος έχει ένα σπουδαίο δυναμικό μέσα του από τον Θεό, που κάτω από αντίξοες συνθήκες μπορεί να αναπτυχθεί εντυπωσιακά και να μας εκπλήξει.
- Εμείς πολεμήσαμε και ελευθερώσαμε την πατρίδα. Εσείς τώρα να τη στολίζετε και να την ομορφύνετε. Και να έχετε την πίστη στον Θεό και την αγάπη στην πατρίδα και στην εργασία. Μην κάθεστε στα καφενεία. (Θεόδωρος Κολοκοτρώνης)
- Χωρίς -και σωματική- εργασία ο άνθρωπος δεν εξελίσσεται.
- Αν δεν δουλεύουμε εξωτερικά, π.χ. ασκώντας κάποιο επάγγελμα, ούτε εσωτερικά με τον εαυτό μας μπορούμε να δουλεύουμε. Και εκτός των άλλων γινόμαστε ιδιότροποι, ιδιόρρυθμοι.
- Η οργάνωση και ο προγραμματισμός της ζωής μας και της καθημερινότητάς μας είναι απαραίτητη προϋπόθεση, για να μπορέσουμε ασχοληθούμε με τον εσωτερικό εαυτό μας και να εξελιχθούμε-ωριμάσουμε.
- Με την εργασία μας, επειδή συχνά κάνουμε κάτι δυσάρεστο και συναναστρεφόμαστε με δύσκολους ανθρώπους, ταπεινωνόμαστε. Το ίδιο ισχύει και στον γάμο.
- Επειδή στον γάμο οι σύζυγοι συνήθως δυσκολεύουν ο ένας τον άλλον, αν πραγματικά θέλουν ο γάμος τους να αντέξει, οφείλουν συνεχώς να βελτιώνονται και να αναπτύσσονται.
- Η εργασία είναι έμπρακτη προσευχή.

- Τα παράπονα και η αίσθηση ότι αδικηθήκαμε φανερώνουν τη μεγάλη ιδέα που έχουμε για τον εαυτό μας, ότι δηλαδή κάτι σπουδαίο είμαστε.
- Δεν μας κάνει καθόλου καλό να κλαιγόμαστε για ό,τι παθαίνουμε. Πάντα να κοιτάμε πώς θα προχωρήσουμε μπροστά.
- Ζηλωτής είναι αυτός που αγαπάει τον Χριστό πάρα πολύ. Είναι αυτός που έχει πόθο για τον Χριστό, με τον οποίο πόθο ξεπερνάει κάθε δυσκολία, κάθε πειρασμό. (π.Ανανίας Κουστένης)
- Ο Χριστός είναι ατέλειωτη αγάπη για τον άνθρωπο. Αν το συνειδητοποιούσαμε αυτό, θα τρέχαμε να αγκαλιάσουμε τον Χριστό, να Του παραδοθούμε, να είμαστε δικοί Του, να Του δώσουμε τις αμαρτίες μας και τις ατέλειές μας, να Τον αισθανθούμε δικό μας και κατάδικό μας.
- Το ζήτημα σε μία σχέση δεν είναι αν είμαστε εντάξει στα καθήκοντά μας, αλλά αν λειτουργεί η καρδιά μας, αν έχουμε ζήλο, μεράκι, κέφι, έρωτα γι' αυτό που κάνουμε.
- Ο "ου κατ' επίγνωσιν ζήλος" είναι μια αρρωστημένη κατάσταση αποπροσανατολισμού, κατά την οποία στρέφουμε το πάθος μας σε λάθος κατεύθυνση. Αυτή η κατάσταση συχνά εκφράζεται με ζήλια, φθόνο, μίσος.
- Οι γυναίκες είναι πιο επιρρεπείς από τους άνδρες στον "ου κατ' επίγνωσιν ζήλο" και άρα στη ζήλια, τον φθόνο και το μίσος, γιατί είναι πιο πολύπλοκες και πιο ανασφαλείς από αυτούς. Άλλωστε στη Δημιουργία καθόλου δεν έζησαν μόνες τους.
- Η ζήλια είναι ένας πολύ λαθεμένος τρόπος αγάπης. Στην ουσία είναι ακύρωση της αγάπης.
- Ο "ου κατ' επίγνωσιν ζηλωτής" βασανίζεται, βράζει μέσα του και αυτό το βράσιμο του διαλύει το μυαλό, του τρώει τα σωθικά.
- Η ζήλια είναι πολύ επικίνδυνη και μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο σε χειρότερα αμαρτήματα, όπως είναι ο φθόνος, το μίσος και ο φόνος.
- Με τη ζήλια και τον φθόνο δίνουμε πολύ χώρο στο πονηρό πνεύμα.
- Να είμαστε πολύ προσεκτικοί στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών μας, ώστε να μη φυτρώνει σε κανένα από αυτά το ζιζάνιο της ζήλιας.
- Συχνά πίσω από κατακρίσεις ηθικού τύπου κρύβεται κάποιο δικό μας πρόβλημα, ίσως η ζήλια για μια δική μας απραγματοποίητη επιθυμία.
- Για κάτι κακό που γίνεται, ο άνθρωπος του Θεού θλίβεται, προσεύχεται, νοιάζεται, αλλά δεν προσβάλλει κανέναν.
- Η εσωτερική μας κατάσταση και διάθεση καθορίζει τα πάντα στη ζωή μας.
- Τον "ου κατ' επίγνωσιν ζήλο" μπορούμε να τον διακρίνουμε από τους καρπούς του, δηλαδή από το αν υπάρχει προσβολή, έλλειψη ειρήνης, ένταση, θυμός. Και η δήθεν υπεράσπιση του Θεού από κάποιους με αυτόν τον τρόπο δεν αρέσει καθόλου στον Θεό.
- Η θρησκευτική σκληροκαρδία συχνά είναι χειρότερη από την κοσμική. Το ίδιο και ο θρησκευτικός φθόνος.
- Ο φθόνος είναι η χειρότερη αμαρτία.

- Ο φθόνος φθίνει και μεταστρέφει την ψυχή και την ύπαρξή μας, ώστε χάνουμε την ικανότητα να προτιμούμε αυτά που μας ωφελούν-συμφέρουν.
- Οι άνθρωποι με τους οποίους σχετιζόμαστε και συναναστρεφόμαστε είναι ο καθρέφτης μας, που μας δείχνει την κατάστασή μας και που μας φέρνει ενώπιον της ευθύνης μας, αν θέλουμε, να αλλάξουμε κατεύθυνση.
- Η υπερηφάνεια και η φιλαυτία είναι η ρίζες κάθε αμαρτίας, κάθε πάθους και το πιο αυθεντικό τέκνο τους είναι φθόνος.
- Ο υπερήφανος νομίζει ότι είναι κάτι εξαιρετικό και θέλει αυτό να δείχνει, όμως κατά βάθος, επειδή στερείται της χαράς του Θεού, δεν πιστεύει στην αξία που έχει μέσα του και αισθάνεται ανασφαλής και μειονεκτικός.
- Ο άνθρωπος που αισθάνεται την αποδοχή και τη χαρά του Θεού δεν νοιάζεται να δείξει ότι είναι κάτι σπουδαίο, αλλά μόνο νοιάζεται να μεταδώσει τα δώρα αυτά του Θεού στους άλλους ως αγάπη, ως προσφορά.
- Η ζωή του ενάρετου γεννάει φθόνο στον εμπαθή, γιατί του γίνεται καθρέφτης που δείχνει την ασχήμια του.
- Κυρίως η ραθυμία μας και ο θορυβώδης τρόπος που ζούμε είναι αυτά που μας εμποδίζουν να αναπτύξουμε τον πόθο για τον Θεό, που όλοι έχουμε φυτεμένο μέσα μας.
- Το μεγάλο σκάνδαλο στην εποχή μας είναι να δουλέψουμε τον έσω άνθρωπο και την ουσία και να αφήσουμε την εικόνα.
- Σήμερα όλο το σύστημα υπηρετεί την εικόνα.
- Η συνεχής εξωστρέφειά μας και η άρνηση να ασχοληθούμε με τον έσω εαυτό μας είναι η αιτία πολλών προβλημάτων, κυρίως ψυχολογικών.
- Αν παύσαμε να είμαστε επικεντρωμένοι μόνο στο έχουν αλλά νοιαζόμασταν και για το είναι, αν συζητούσαμε συχνά, π.χ. τα μέλη της οικογένειας στο σπίτι για διάφορα θέματα, χωρίς χειραγώγηση της συζήτησης και έχοντας ο καθένας η δυνατότητα να εκφραστεί ελεύθερα, θα αρχίζαμε να ψάχνουμε τον εαυτό μας περισσότερο και να τον καταλαβαίνουμε-γνωρίζουμε.